

non fit maius: sed id quod apponitur non, & id cui apponitur fit: & sicut quando vinum miscetur aquæ videtur vtrunq; augeri: quia vtrunq; fit maius eodem modo. Deinde càm dicit.

VATA B. An quia huius substantia maneat, illius uero, puta cibi, haud quaquam. Quando & illic quod; quod euincit ac superat in ipsa missione augeri dicitur, ceu vinum. nam uniuersa mixtura vini, non aqua, functionem exercet. In alteratione quoq; similiter si caro & substantia ipsa maneat, eorum uero affectuum, qui per se competunt quibusdam insti, qui prius non inerat, hoc sanè alteratum est. Id autem, quo alteratum est, interdum nihil patitur, interdum & illud quoq; pati solet. Verum quod alterat, atq; motus principium, in eo est quod alterat & eo quod accrescit. quod enim mouet, in hisce est. Quandoquidem & quod ingeri solet, fieri aliquando maius potest, & corpus quod eo fitur. ut si quod ingeritur, spiritus fiat. uerum cum hoc patitur, corruptum solet, nec in eo est id quod mouendi uim obrinet.

ANT. Aut quoniam quidem huius substantia manet, huius autem non, ver. g. ubi. quoniam do minas dicitur in missione, vt vinum. facit enim vini opus, sed nō aquæ, vniuersa mixtura. Similiter & in alteratione, si manet caro ens, & quod aliquid est, passio autem aliqua q̄ inest per se, quæ prius non inerat, alteratum est hoc. Quo autem alteratum est, hoc quandoq; quidem nihil passum est, neq; alterata est substantia, quandoq; autem & illud. Sed alteras, et principium motus in eo quod augmentatur & alteratur. in his enim est mouens. quoniam & ingrediens generatur vtiq; magis, & accipiens illud corpus, uerbi gratia, si ingrediens fiat vtiq; spiritus, oportet corruptum esse hoc patiens, & mouens non est in hoc.

Solutio. Soluti questionem per id, quod supra positum est, si q̄ oportet id quod augetur manere fm substantiam. Ideo ergo vinum dicitur augeri & non aliud, quoniam huius quidem, si cui additur, puta cruris, manet substantia: huius autem, si quod additur, puta cibi, nō manet: conuertitur. n. in substantiam eius quod nutritur & augetur. Et, quia in obiectione fiebat mentio de missione, ostendit etiã in missione simile esse. nam id, cuius substantia manet, dicitur esse dominans in missione, sicut dicitur esse vinum, quando parũ de aqua admiscetur multo vino. & hoc apparet ex propria operatione, quæ est euidēs signum speciei, tota enim mixtura facit operationem uini, scilicet calefaciendo & confortando, non autem facit opus aquæ. Et simile est de alteratione, quia, si permanet caro, & quod aliqd est, i. qui ditas seu species eius: aliqua autem passio de numero per se accidentium adueniat, quæ prius non erat, id quod permanet, dicitur alteratum. & similiter oportet id quod augetur permanere. Id autem, quod patitur alteratur, scilicet alterans, quandoq; in nullo transmutatum est, neq; fm passionem, neq; fm substantiã, sicut cōtingit in his, quæ agunt, & non patiuntur. sicut corpora celestia, quandoq; uero & ipsum alterans patitur & transmutatur, sicut in corporibus inferioribus, quæ agunt & patiuntur adinueniem, ut infra patebit. Sed in motu augmenti uirtus alterans, & q̄ est principium motus se habet ex parte augmentati: quod tamen ita alterat, q̄ etiã alteratur. in his enim, quæ augentur, est principium motus augmenti, scilicet ad alterandum & conuertendum cibum, qui additur: quia, si hoc non est

A set, cibis ingrediens corpus, sic magis generaretur, & acciperet ad suam naturam id corpus cum ingrederetur. Puta cum spiritus, i. uentus seu aer ingreditur vëtrum, & facit eum maiore. Vel spiritus, i. anima ingreditur corpus, & conformat ipsum sibi. sed nō est ita: quinimmo cibis ingrediens corpus patiendo a corpore animalis corrumpitur conuersum in corpus animalis, & principium mutationis non est in hoc quod additur, sed in eo cui additur.

LECTIO. XV.

Propositæ solutionis recte conditionibus, illa dissoluitur dubitatio, an secundum quamlibet partem eius quod augetur, contingat ipsum augmentum fieri necne.

VATA B. Cùm autem de hisce sit abunde addubitatum, dubitationis solutionem inuenire enitatur oportet, illud seruantes, permanente, inquam, eo quod augetur, atq; adueniente aliquo fieri accretionem, & abeunte decretionem. Et insuper, quod uis sensibile signũ maius minusne reddi, & neq; corpus esse inane, neq; eodẽ in loco duas esse magnitudines, neq; incorporare quicquam augeri.

B Quoniam autem de his quæ situm est sufficienter, oportet quæstionis tentare solutionem inuenire, saluantes manere id quod augetur, & adueniente aliquo augeri, recedẽte autem diminui. Adhuc autem, quod cunq; signum sensatum, aut maius, aut minus generatum esse: & non vacuum esse corpus, neq; duas magnitudines in eodem loco, neque incorporeo augeri.

C Postquam Philosophus mouit dubitationẽ de eo, quo aliquid augetur: & soluit dubitationem interpositam, hic accedit ad soluendum dubitationem principalem. Et primo soluit dubitationem. Secundo ostendit dubitationem remota, quomodo fiat augmentum. ibi. 3. Maius autẽ totum. 3. Circa primum duo facit. Primo ostendit qualis debeat esse solutio. Secundo ponit solutionẽ. ibi. 3. Suscipiendum. Oportet autẽ q̄ uera solutio includat omnia quæ sunt de ratione rei, & omnia impossibilia excludat. & ideo primo ostendit quomodo intẽdit saluare omnia quæ sunt de ratione augmenti: & dicit, q̄, quia sufficienter quæ situm est de prædictis, oportet tentare, i. ad hoc conatum apponere, vt inueniatur talis solutio quæ situm est, qua saluentur tria, quæ supradicta sunt de ratione augmenti. quorum Primum est, q̄ id, quod augetur permaneat: Secundũ est, q̄ augmentũ fiat adueniente aliquo, & diminutio alioquo recedẽte: Tertium est, q̄ quodlibet signum sensatũ, i. quælibet pars sensibilis eius quod augetur fiat maior in augmento, aut minor in diminutione. Secũdo ostendit quomodo intẽdit tria impossibilia vitare. Primo quidẽ, vt non ponamus corpus quod augetur esse vacuum. Secundo, vt nō ponam⁹ duas magnitudines, vel duo corpora esse simul. Tertio, vt non ponamus augmentum fieri per additionẽ alicuius incorporati. videtur enim suppositis prædictis suppositionibus alterum horum inconuenientium ex necessitate sequi. Si enim augetur quolibet pars eius quod augetur: & nihil augetur nisi adueniente aliquo: oportet quod cuiuslibet partẽ eius quod augetur aliquid adueniat, si ergo id, quod aduenit, non est incorporeo: oportet duo corpora esse simul, nisi ponatur corp⁹ quod augetur esse vacuum. Deinde cùm dicit,

VATA B. Sumenda autem erit causa uno quidem prius à nobis definito, i. similia, in qua augeri, cum similia accretionem, ex his enim quodq; componitur. Deinde eamem, & o. & id genus partium quoniam; perinde atq; ceterarum, quæ formam habent in materia, duplicem esse, nam materies atq; forma, caro dicitur aut o.

ANT. Suscipiendum igitur causam, sed si primum quædam

VATA B.**ANT.**
Tex. c. 35.**Tex. c. 38.**
Rectũ e sui
index, atq;
obliqui.
Duo facere
oportet sol
uentẽ diffi
cultatẽ alia
quam.**Tex. c. 41.**